
MCO

چھاپ غلام محمد نور محمد

وَالَّذِیْنَ جَاهَدُوْا فِیْنَا لَنَهْدِیَنَّهُمْ سُبُلَنَا

الحمد للہ والمنۃ اندرین زمان سعادت نشان جنگنامہ ہذا

موسوم بہ

جنگنامہ میر الالم

بزبانِ کشمیری

من تصنیف مولوی علی بابا صاحب ساکن موضع ہرل تحصیل ہندواڑہ

حسب فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب مہاراج گنج بازار سرینگر

(شاخ) مائسمہ بازار - امیراکدل سرینگر کشمیر

کاتب محمد حسن وانی اندرزی

(نعمانی پریس دہلی)

احتیاط:- کتاب خریدتے وقت نقلی اور جعلی کتابوں سے بچنے کے لئے سرورق پر چھاپ غلام محمد نور محمد دیکھ لیا کریں:-

کری کم صفت تس چهن لو قاصر زبان
ونده کل دو جهان بو صدقه سان
پس از حمد حق نعت شاه جهان
کری قصه جنگنامه بیان
روان کران جعفری کامگار
ملقب بطیار پس نامدار

بسم الله الرحمن الرحیم

آول حمد تس پیده یم کرجهان | زمان وزمین ها ونه آسمان
چهو سوی وحده لا شریک لم یزل | بشاهی همتس نزاه لبینه خلل
تمس هو چهونه کانهه بذات و صفات | سو چهی لیس کمثله بذات
رسول خدا سید المرسلین | شفیع الوری خاتم پاکدین
چهو سوی رهبر راه خیر السبل | حبیب خدا پیشوائے رسل
کری کم صفت تس لو شاهن شهس | ونده هس و اه جهان خاک رهس
تسندن اصحابن وندی جان و بان | چهه تم شمع دین نبی بے گمان
از انجمله آن چار یار کبار | که هستند ارکان دین استوار
ابو بکر آک یار خیر البشر | دمادم سو غمخوار خیر البشر
سو حضرت عمر عادل و دادگر | زعدلش سپون تازه دین سربسر
تریم یار عثمان ابن عفان | کران آیه آیه جمع تم قرآن
چهو یار چهارم علی مرتضے | کران ورره دین کم کم غزا
چهه تم ژونوی خاص خاص خدا | کران یاد حق آس صبح ومسا

چھو لازم کرُن سجدہ تس کُن مدام
تتس چھوک کران سجدہ حاصل ژہ کیاہ
دِہ لَت کفر سِتی ڤُتھ بڈ دِ زود تر
بہ بیٹھ پیمبرؐ مسلمان سین
دُبس کافرن گرِ بود انتِ ہکہ
ہتہ تس نبیس چھوکھ کیاہ ہن تہ دِلُ
کتی آک بانس بکان گرٛژھ تے
بو مانے نہ ژھکت ژہ آئینہ پژھ
علی صاحبن گڈرِ ٹ سُوی نبر
دُبس حضرتن برُ ژھہ یک کافرہ
بیہ ونتہ کتھ گی ژہ یم یار بائی
دِبان کافرن گل گنڈِ ٹ کرُبیان
تمو بوز یام آو خیر البشرؐ
پراکندہ گیے تم پریشان ہمہ
ہٹھ چھوک تھند بوت ہشتِ ہوت
توَے ژل تمی بیٹھ کو ہِس کھست

چھو بس خالق خلقِ عالم تمام
خدا در جہنم ژہ زالی یگاہ
ہمت بو ژہ در بیٹھ خیر البشرؐ
بصدقِ دل از اہل ایمان سین
بُڈٹ ڤُن بنا پو تلن د لو د کہ
نہ زانن نہ زانم مہ کیاہ تتھ چھو کن
مہ سینن ناحق بنای لاگن تے
مہ کر گنتھ کن زیادہ پانس ژہ گرٛژھ
اُتن زودہ در بیٹھ خیر البشرؐ
ژہ پرِ کلمہ ڤُن دینِ حق کر سرہ
ژہ ترادت تم کتہ وفادار نہ درائے
کہ ای سرورِ سرورانِ جہان
ژھنک خیمہ ترادت ڤُھت ژلِ نے
پر فتند در ان بیابان ہمہ
دِلن ہمہ چھوک سخت خستہ ڤھوت
گرِ ژھت تو یدبس بیہ ین ست

چهو چاها اکس جایه ای رهنما — چهه تت پٹ اٹھا شیر واجد ربا

دوان کرینه کیلنسه نزدیک چاه — گرشهان ید چپه کاٹھه تس کران چهتار

گڈن ید گڈو آبه بو کاه تتی — اده جان و دل آنه ایمان لوٹی

تہ پوزت صحابن کنوی پهر کهه سر — دیک چهادایراه گنڈی سوی کمر

بجی آب آن چاه آہنت دهیه — یه کلمه پڑهی نه سو درجانهه

صحابا صحابو منزه تام دراو — دپان مالک شیر تس آسوناو

دپن آسه ید حکم خیر البشر — زبهر رضایش گنڈن ون کمر

نبی صاحبن تام کرنش دعا — خدا خیر دارین کرنے عطا

کرک سیت تس کهه صحابه تیار — روانه سپین سوی آن چاهسار

زلشکرگه سید المرسلین — دپان آتس سیت گرده پکن بالیقین

بهر جا لگی تم چو شیر گران — رسیدند نزدیک آن ساحران

دلو ویام دچهو دره مالک یوان — کروک حمله مانند سیل دمان

یمو لوره شمشیر کجه کهیوک بیم — گڈک ٹک لان گی جگر نیم نیم

پریدند چون طایران در گریز — خزیدند در کوه جگر ریزه ریز

پکان آو مالک چهس ٹپ لڳان — بجوش و دلیری بمعه همرهان

چها اک وچهوک سن ته بڈ بے عدد — نه تت سنزس کهنته انتقاه حد

تلوک جسم پاک آن جوان از زمین
بپیش شهنشاهِ کون و مکان
تنه بوزن شهنشاهِ دنیا و دین
دپان آو تامرت و سِت جبرئیل
پوانی دپن اے رسول ودود
ز بعدِ سلام بیه دلو نے چنین
چپوه سنتر من تمکسی کنهه شمار
کشاده نهاینت چپوچون این زمین
چهسن ٹٹ گنه روشنائی تله
گرتهانی چهوکر کنهه زان ره روان
بجسم قوی هیکل و زور مند
سراسر چهه جنگی برابر دلیر
چهه بدخو برابر هتی بے رحم
تمن منز چهو اک پادشاه جهان
قد آور دلاور چهو بڈاهرمن
چهه بحیم پره تره دلیو اندر زمین

وداں نیوک در پیش سلطان دین
کروک حال و احوال سار دی بیان
ازین واقعه گے ملول و حزین
سلام و پیام هت ز رب الجلیل
خداین زه سوز دی سلام و درود
چهو چاها سو بڈ بعیده بر زمین
بسان تت اندر جن هزاران هزار
چهو پره بیم و هیبت زیر زمین
تت اندر بسیان دیو و بدخواه ملر
یلانی کلان تهم چهه شیر نران
سهیم و تنا در سٹهاه قد بلند
ژٹان الحیدر تنه ژٹان نره شیر
دپان تت چهس ناد بیر الاکم
چهو لتس ناد رعد مرزبان دپان
نهایت تمکن لتس طلسمات و فن
چهه تابع لتسندی همه اجمعین

5

وچھن نزدِ آن تخت طلسماتی زن
سعیدن کٹو آسو طلسمی اژر
بیو در نشت تی حیدرِ صفدرن
کرن نعرہ دیون سپن تخت گن
کتھو بام لودکی سو نعرہ رعد
سپن کیت بہوش کناہ گئی
دست و از تخت خود بادشاہ
سپن بر زمین منز نگون رو سیاہ

پمت مدتہا آسو بے ہوش جان
نہ ہوش و حواس نہ تاب و توان
بہوش آو نہ بیو ڈھ تختس ہسن
وچھن شاہ مردان بر تخت ہن
اتھس منز ذوالفقار بت تیز تر
برست پچھس لودہ تابان سپر
چوان رعد چہ علی را بدید
بخندید و میدید اتی فی بدید

۶

وچھو ک بام حیدر بہ تندی یوان
بلہ وات آن حیدرِ نامور
پرن اسم اعظم تنی فهک دِتن
پهس منز کنیا اکس بڑنہ بلند
سپن نام استادہ بالای سنگ
نظر کرِدہ چون شیرِ ربّ الجلیل
عجایب وچھن خاصہ تختاہ زر
ہمیں بِدہ بنشستے بالای تخت
سرِش ہاہچو قلعہ تنش چون جبل
تُسند ہتھو ڈر ہیو کشادہ سٹھاہ
دو بازوی او چون دو شاخ درخت
دہان بہ تنش لودہ موی چنان
قوی و دلاور سٹھاہ پہلوان
لچھ بدستادہ سیاہ اندانی
تمی سارِ بدخوی بدشکل رنگ
کمر بستہ تیار درکار زار

ژھنک وُڈھ چھس منز سپن تم ہسان
چھہ بیٹھ کرن سوی آن چہ نظر
ژھنتن وُڈھ نہ الله اکبر پرن
بر آن مستقر شد چو سروِ بلند
ز نورش گہا ہیو چھس بید رنگ
ہمیہ بید میدان عریض و طویل
مرصع کرِت آسو بہ دُر و گہر
جاہ اکھ سٹھا زشت رو شورہ بخت
دہان ہیچو دروازہ بُدنی المثل
سہ بینی تتنز زان دِ ڈرنز بو ہاہ
درختیکہ باشد تناور بہ سخت
دراز و سٹھاہ تیز ترِ چون سنان
تمس نادر و عدی منز زبان دہان
ہمہ پہلوانان سلاح گند گنڈی
چو شیر و چو اجدر چو پیل و نہنگ
چو شیر ژیان آس ہا ران نار

[illegible]

سو سمرات در روم یوٗ شہریار — مسخر ممس آئین جن بے شمار
انِن ترٔہ نوی پہلوان زود ترٔ — دپو تک یوٗ گنہتہ یا چھوہ خبر
کری کم سہ آواز پرٔ ہول و بیم — کہ میکردہ جا تہای دیوان دو نیم
تمو دپو شہاکرٔ اَسی گنہ خبر — سو کس آسو کتو گو کتر کم جگر
تہ یوزت دپوک تم یہ چھو نوجوان — پہلوان استادہ شیر زیان
قوی زور بازو چھو وارٔہ دلیر — امی کم پہلوان امت بزیر
امی لڈ دیون گرد شمشیرٔ سیت — کرن کشتہ کشتہ امی کشتہ کیت
امی علقمہ مارمت ذوالحمار — امی کرمتن دیو چھی خوار و زار
امی رڈوٗ وہ روی زمین سر بسر — پوتل فوٹرن تہ کرن در بدر
ذرن از بتان زورٔ کم بت پرست — چھہ ساری وہ روزان امس نشت دل بست
چھہ امسی دیان ناو شیر جبار — خبردار بیدار در کار زار
یلانِ کلان آس ییم پر زمین — ہزاران پہلوان پرٔ خشم و کین
تمو لڈ امس سیت با جہد تام — برابر امس گیننہ مارن تمام
چھو آکران زمین امسندے ولولہ — ہنو مرن تہ شیرن ازان زلزلہ
کرون پامال ساری شہان جہان — یلانِ کلان تہ کہان و مہان
یہ ہیتو سوٗزمت از چھو شاہن شہن — گژھن دیو اندرٔ رٔہ دین انن

7

[illegible]

مه ارمان آسوم بدل بے شمار
دو هی نئی کران گوس دردل لو یاد
اما آگ پانئے پیکان درقیر
ژه چهی مارمت پهلوان بتقیایل
چه طیور آمدی تو بیرالالم
کرت آو حمله لشیر جبار
زسوراخ بینی زسوراخ گوش
علیں کر تو یاد نام خدا
چو طیور از قهر حق کشته شد
ازین واقعه لشکر بے قیاس
پس ناگاه از لشکر جنیان
دتن لاف وکافی بجوش دشرار
کرن کریک ای حید رصف شکن
شهن نخشمت چهوم مه تاج کلاه
پهلوانی اندر مه تانی چهوکره
لیینه مه کینژاه دلس رحم یاس

اچهوڈیشهن بجه علی نامدار
مه ژکال از گوم حاصل مراد
کری وان بیک لحظه ریزه ریز
همی وان سراسر تمن هند قصاص
بجادو گری کهنه لبوی نژه کم
برت چشمه سیت آسوهاران تار
زچشم ودهن نارهار اغ بجوش
بیک ضرب کرلس سراز تن جدا
تنش رابخون خاک آغشته شد
شدند ونمودند هر سو هراس
نبرد راده قرطاس جنی دوان
گموت آسو از قتل طیور یار
بدان هست قرطاس جن نام مین
بوار مصر تا شام چهوس بادشاه
مه نش کینسه تاب وتوانی چهوکره
طیور لو همی خوه مخواوه ان قصه

تہ ڈرشت سوداعدیس دل ہول
پیس لر تو گان نه مهس کروئین
تهر لرزمین په بیه دوئین
بیلس شخت نخت بون دوئم
بیک ضرب کرنی پرا دوئم
تن نه دزن کاقزن طم بر
علیں بیکبار تیغ دولم
ستاده پین رو دری علی
دنان نی دوان آوده بوی ئی

دین عمر الس ته نیر نژے چهول
پهلوان گره میدان لر بنه
ماام پی کلوانی کره [illegible]
بی گوسمرات جنی [illegible]
بخشم وقهر آوده فیلس سوله

۸

دتن لاف واراده میدان گرشت
انن آون سوزیده میدان دران
ابراے چهو حضرت علیس دیان
پهلوان ای علی دس نسر وریان
بدان ارباد چهو طیور شاه
مینه اربه چیم غلام سپاه
چهونت قرطاس جنی ورتان

[illegible]

توکل مہ ہم بر خدائے کریم
دُیس سمراتن ته کن کیاه کرک
مه ہم فوج دیوان هزاران هزار
وَنان سُئی دَدان آده حمله کرت
بفضل خداوندگار کریم
علین دپوس کافر و گوش کر
هتن برزبان نام پروردگار
برابر ته اڈزین هت گی گرس
بطیور قرطاس جن آن لئیم
بلی ڈیو ڈھ رعدان سو حال یلان
سیاہو توانک شور و افغان سھاه
که دمه در گریه زاری فتاد
همه پیش رعد مرزبان سمای
ودان آھس قرطاس طیور سی
نهایت سپن رعد جنی ملول
انک کہتہ پچھ پہلوانان جنگ

سو ہم مہربان کیاه مه جهم جانو ہم
اکوی ضرب شمشیر کہتاول مہرک
یلان کلان سار مردان کار
دتن گرزه شیر خدا لیس برت
سپن ردتی گرزه آن لئیم
ده چھے میانی الوار نه هوش کرا
تندی وان آده هت ذوالفقار
پتھر پیودست لاف دن مافرس
سپن زدو داخل بنار جحیم
تھوی گل تھوی تا په شین چھے گلان
ژلو کتو گلوون یتی چاره کیاه
یلان کلان ترلوی گی باد
لدوک خاک باینس بانک ملکی مہونی
تنک ھوی سمرات مغرور سی
کره کیاه گلم پہلوانن مه مول
لدم کس گرفت ادن میدان جنگ

9

۱۰

باین قدِ کوتاه و تنها تنے
زه قرطاس و طیور و سمرات شاه
زه اندر چه کیاه ! اثر زور آوری
بو پهوس پورِ آن راعد مرزبان
پری شاه سنز کور ما در مه چهم
بو تنگی چهوسی سخت جنگی دلیر
زسر دور کره دن یلان خیال
دناں ہئی به نزدیک حیدر رسید
علی صاحبن حمله کرِ آن جوان
اهتس کت رتٔ ہیچو گل برگِ تر
دِمت لو برت بر زمین انجیان
زه پهوک خوبصورت یوان چهم مه عار
پرن کلمه و لول مسلمان سپین
دلیس حیدران بهنه دِل بهراس
یلی رعد جنی لو بارن پگاه
زه بهنه خوشنته چهون تماشای جنگ

چگونه کنی رزم پیل افکنی
کرت کشته کته پاٹای تاج خواه
نته مازه مارت بافسونگری
چهریس پادشاهی همه جهان
خبر جنگه چی سر بسر مه پرزم
مه پهو بر زمین کاه اکهر پهوس
مه لش کم پهلوان گمت پامال
زجولان گری اسپ و نا امید
تلت نیون گری لش سور اجل کوان
مسلمان سپن نته لایت پهر
کرے ریزه خشخاش هم استخوان
ہکان کلمه پر یدزه پهوی دوبار
بصدق دل از اهل ایمان سپین
زتیغ من اکنون گشتی خلاص
دمے مسندی بخت و تاج کلاه
چگونه کری جنگ لشیر و پلنگ

هزاران جن کی بر کوہ پری
بمی بر سراس جن کی پری
شماس اندرای نصد هزار
جمع کرن شاه کرن تنگ شمار
کرو چاره کتر اسم گوینه دلس
ان سمرت مادن کیه پیش
گٹس سخت هم زدرد والم
پتن عشق بادوس پیش غم
کرِ چهانک لش نفاک پانس لدان
پتو ونشت سهاه عد حی دور

زه پٹ اس کره جان فدا بر کسی
گرهو ون همت سار خورد و کلان
هزاران پهلوان جنگی یلان
زو گره انداز من درزمان
زه لی کتو گلی ناگهان درمیان
انوان باسلامن سوفرزند حیدر
بکه بن و جان سوخ و دلبند حیدر
بے ساری بهیدان دوران
هزاران دوران الف و دیوان سیاه

علی صاحبن سجده کړه خالقتہ
یمن دیو بدنن چهونه کنهه شمار
مه ز لطف از قوتّ د زور دم
ازان پس د پُن ر احلس ای اسیر
اګر در اسے دیو و پری بے شمار
ژه د چهه د ُن کنوی یمن کیا کرګ
خدا جس کو یار و مددګار ہے
سو یدو دی زور مسکین مړه
تسند وے مه چهوم همتّ د یاوری
پس انګاه د هو حیدر صفدری
بدست مبارک تخن ذو الفقار
بیکبارګی ژاد دیون اندر
سواری تی دیو ساری بجنګ
کران هله مردی بجوش و شرار
د فے کیاه نمو حیله کم مکر کره
کری کیا همتس سحر و افسونګری

خدایا مه چهوک ژی نګهدار بس
چهوبت جایه د ُن فضل چانوی بکار
ظفر فتح و یاری بهر طور دم
ژه خوش روز در جای خود غم مبر
مه بس چهوم نګهدار پروردګار
بفضل خدا لره ساری فرګ
اُسے فوج و لشکر کیا درکار ہے
کری سوه کوهس فری دره لور
کرن کیا مه یم جن تر دیو پری
بقتل دیو جن بد ګوهری
چه شیر جهان دراوره کارزار
کرن قتل هنونګ به تیغ دو سر
کهست شیر و اژدر به پیل و نهنګ
کران سحر و افسونګری بے شمار
نګه شیر حقن سهاه آیه پر
بمس از خدا یانه چهګے یاوری

باین قدر درازی تنا و دستنی
این رزم سازی چیش ۱۱ قینی
چھو تیس خیالاه گرانخان درجا
پھر اس په پھو تیس لوان در نظر
پھران خوفن زیران پیوستران زهر
یحق دل آوزان پیوستران زهر
گردان جنده ته اندد اکبر پوران

یھوی فضلِ حق گو یھوی یاوری
بگرزِ گران و بہ تیغ برّان
گران قتل دیوان ہزاران ہزار
خدایت کری دلو کمزور و پست
ژلان آی لاران در پیش شاہ
علی پہلوان قاتلِ شیر مرد
مَس نش کنھاک چھر در کارزار
نہ تس قد دراز و نہ چندان جسیم
جبینس چھو تس سخت ہیبت لبست
نمازی امس وقت داتان چھو یام
دپ بانگ لاگان پرن چھوی نماز
دو سراژ در صفدری جان ستان
گران ہلہ اس یام ماون علیؓ
پھولاران لوان سوی دماں موژرت
لوانی چھو یکبار نارہ براہ
چھو شیر نراہ بیہ افسون گراہ

یھی بے نیازی یھے داوری
صفا صف دون صفہ خالی کران
در آخر ہزیمت رژنگ بے شمار
لبوی حیدن دست تونگ شکست
شہا سار لشکرہ گئی از تباہ
بلانِ کلانن تمی کدنہ گرد
سو سام و نریمان و اسفندیار
گرتھان زن چھو در میر شیر سہیم
نبعرہ لوان کوہنہ کلن چھی وست
تنھر زود تھاوان چھو شمشیر تام
چھو شمشیر اژدربان جانگداز
چھرہ وزان امس انداندی پاسبان
پھواژ در شرارت لدان دلولی
دوان نار و شوی مانو برت
چھرزالان ہزاران ہزاران سپاہ
نکن برتر اگر تھکن اک گراہ

١٣

کمر بستہ بر جستہ دیوی نہنگ
چھو لکھمت سو گرزہ ہو عجایب نے یاد
سمس گرسنہ ہی ہیو تنش ہچو فیل
چھ تابان ستارہ ہمش رو در چشم
دیان نستہ پٹا سو ہنگاہ رتوی
ولیکن سو ہنگ تس گرمن یو زرد
سپین لت گرمن عد حبنی سوار
چھر لشکر پس و پیش ہمراہ او
کرن حکم بر لشکر ساحری
ہیو نار در در دیوی بر علی
تہ بورت دیان آیہ ہم ساحری
علین تجن در زمان ذو الفقار
یوانی یوانی چھو دیون سو بار
یہوی ظلم گو بان پالسن ترھو
دیان وتھ سٹھا دور تاریک و تار
دیون وژھر اچھن گٹھ اندر زمان

گرہ ین تنگ چاران ہم از بہر جنگ
زہ کلہ کرت بو سوتہ دیو زاد
دمش بو دچون گاو بیقار و قبل
سٹھا تند خو آسو پر قہر و خشم
چھو ہیو ہند سند ہنگ آسمان تہو
سٹھا تیز رفتار چون جانور
کمر بستہ پر خشم . بہ کار زار
سواران تمامی ھمسراہ او
کرد سحر و جادو افسونگری
کریون سوختہ در زمان ولولی
ڈنک نار در در سوی صفدری
بیکبارگی پت پہرن تم سو نار
کرن سوختہ دیو دجن دہ ہزار
یہوی گو ہین جادو پالسن گرتہون
سپین انہ گٹھ در آن چاہ مسار
کھست گو سو دسیاہ آسمان

علين كندس زنده دري ديوان
بفهر او لاران تماران ناد
ته دشت سين شخين ته شر
كهست گوزان هاته تا آسمان
دوباره سين ڇهه تان آنجهان
بحكم حق از برق شمشير تيز
دمان بدكرت آسو آتش جهان
هوي اژدها سوي حيدر وان

بدل نهڻه انديشه عجم توه برو
دعا سوي درگاه يزدان كرو

ظفر فتح ويندي منهنجو از خدا
بفضل خدا اول مه نيرم بدا

ڇهه يم ديو بدخوه ٺها زوروار
لوان فوجه فوجه هزاران هزار

بو در جنگ هيس اين مان با نبي(ص)
گران قتل ديون ڇهه بد اجنبي

رسولِ خدا(ص) باصحابه كبار(رض)
ته يورت سين شاد و خوش بيشمار

علي(ع) هم شد از خدعه شاد و خوش
ديون سخت هيبت سين اكـ غش

پس انگاه آن حيدرِ جنگ جو
صفا صف ٺڻ گوز خيل عدو

به تيغ بران و بگرز گران
يكايك تمن ريزه ريزه كران

ز هر سو پيكان آس جوه هاي خون
زخون قلبگاه شد همه لاله گون

ز گريه تلاك هر طرف شور و شر
مهڪ سار ديوانگي ته مڙهر

گروك عرض واره اي بادشاه
سراسر سپاهه سار كر لئي تباه

نه رو دي يلان كلاني كوني
نه لشكر نه تاب توانى كوني

اتن تنگ از جنگ اس سربسر
امان منگ نه ته جنگ ٺوڻ پاڻه كر

منگلنه امان ته گر كينه زه جنگ
ڏلواس جو از شير روباه لنگ

ته يورت تني راعد هر زبان
كهست لش گرمس آدلاران بجان

اٿس گت زراه هنن سو بيوا آسو
دتن تت ڦهكا تام احد بنيوس

ديون لوگ يكبار پيل دمان
نئي هستو لاگن سين حيدر دمان
ته كهمان آسو خلق سوار
نئي حيدرن كر دمار بجهن تيغ
ڏهنوي دست يزد بر بريد تيغ
اٿهه نش دست پچو ته بزخم
عليىن ڏٺس تيغه سين سو ٿهو

كهست پيادا ... ليل اوروم
حيوان گيته ٺاهر تمبر ودمان
لشكر ڏس اژدها جي عيان
انبا كه بنيت كله سيتن حيدرس
پرداه اڃهه تمن نعمت مس
ڇهيت بسته سن سن و سب
دو ٺن تيغ مدو حيدر قت

فتن باهجي ... وجيب
ان بير بيرن ساروار تنهن ... زبان ... باران هنن
طلسم بند خدايا ... ... ان تيار بار جنگ

گرستہ بین نا نعہ سکوون خدرس و وہ ایمان آتو بنو زیو اباہ پناہ
رضیبتی یا علی و دکی رس مسلمان حیدر صفدران
بوزنت ابان حیدر سار کلمہ پڑ و جوان
زیو یرک آبہ شیر سپن ژی ندوی زدہ جان
مسلمان سر حیدر بس ژ ندوی بان تش وتہ جان
ولعد پشرنہ جہ آسہ اسں بسر سکہ بان
وندوی ابہ بہ حیدر صف شکن

وچھت مردی مرتضےٰ بستہ گو
کیناک تی آس بڈ اچخان
بچن سوی کلس پٹ کر نوی گمان
مری یت کنی تل سو شیر غرن
علین تجن تیغ اندر زبان
زہ اڈ تم کرن تت پلس نہ کلس
گرستہ زہ اڈ کرنہ تیغ دو سر
یہ کت پدائی لوز نہ ژی محال
زمینس دہ ژن کھور در کار زا
پتھر رعد جنی بمعہ اسپ پہو
سپن تنگ از جنگ اپد ز زمان
کہ ای شیر یزدن زہ از قتل فر
ز سر دور کراسہ ساری خیال
قسم چھوم تُسندیم یہ نصرت لو دیتی
کرک بلکہ زاری زحد بیان
انو دیدہ ایمان کلمہ پرد

فرلو یان تتوی گو سویت رہ وٹھنہ لو
قیاسہ کن آسہ ہت من بیگمان
بولاین یہی بر علی پہلوان
کری سارو عالم ہہ پٹ آفرین
برت تت پلس پٹ ڈرن زورہ سا کن
تتی سر بسر پارہ گے جاہلس
بڈت گے زمینی اندر سر بسر
سوی جنگ خیبر زہ کرتم خیال
زمین ہجہ گیہ ڈبو لسن ہیکہ تیار
نہ ڈلشت دیون ہیبتاہ سخت گو
کران گل گنڈت الامان الامان
یقین آ دچھوک بیگمان مرد شیر
ز ہستی خود گے نہ پئے پائمال
سپن رام اس قتل بس کر تیتوی
دیوک حیدران چھو بشرط امان
اطاعت کسں صاحبس کن گرد

منظفر سپن حیدر ایر تن
ہچپن خدا و نبی ڈبشن
ھفن سپت ہر جل کھسہ جہان
دوستے ابہ در بیش شاہ جہان سوال
سنھام شاد و اخوند بس سال ارای
مبارک مبارک کران ساری

خاص سپاس
سکی پہ نرانی پالقات
پروک سوی یزدان شاہ و آب
پچہ نزہ تم راعلن اسلام انذ
بجہ کلمہ پرادہ لتی نجاہ اس یاد
دیان تم پین لتی نجاہ اس
بہ پچلس نبی تم ان کار گار
پروک کلمہ ساری مسلمان سپن
زباں یقینان و ایمان سپن
سپن شادو آزاد ازالفو دین
سھی زیادہ آباد و آزاد دین
زنتن سور اجب کران افراز
نشتی خو کردہ تمنہ زیاد
اخص پین سوی سوی خلق نجتی
ھلست یو کھڑ نجتی آتی خوشی
پین ھکاران تازہ باصد خوشی
غوری کران دودم سر کشی

به هجوم نفس اماره بدیو رجیم
بکن کار دنیا و دین حاصلم
پریشان یم من بهر روزی دم
کرم کن منور بنور دلم
زگنجینه فیض خود یا اله
کرم صاف گردان دل سیاهم
کرم می پر و نازده با اخلاص مراد
کرم عهد کنهن زه ام ز گناه
گنهگار چه بوسته گنبدے شمار

سپین دور از کفر و کین و فساد	بدین نبی ساره گے شاد شاد
ژچک گنه کفر چنه پر اکاش اک	دلس دین اسلا کوی گاش اک
سپین شاد و خرم بدین متین	بهمین شهنشاهِ دنیا و دین
باسلام دین ساره گے شاد دل	بذکرِ خفی و جلی مشتغل
رسول خدا شاهِ هر دو جهان	بشادی سپین در مدینه روان
مشرف مدینه سپین در زمان	بهمین قدوم شهِ دو جهان
هزار دو صد بد سنه هشتاد و هشت	زهجر نبی چون با تمام گشت
سپین جنگ بیر الالم فتهه بم	بحمد الله ساری ژ ظلم غمته بم
علیوبس المام نامه ضرور	مناجات کرسوی ربِ غفور

پهو وقت حسن دیوه بوزی خدای
کری فضله سیتی زه حاجت روا

مُناجات بدرگاهِ مجیب الدعوات

بوافتاده یارب بسر خاک چوس	ستمدیدهٔ دورِ افلاک چوس
زه رستوی مه کاشه جهنه فریاد رس	زه چهک داد خواهن بندی ادرس
نگاهِ کرم کن بمن یا اله	زبندِ غم و رنج کرم رها

کمر بسته وزنت بهو به دو شمنی
نگهدار یارب بفضل خودم
پناه دهم ز دار نشر نوب بک یوم
الٰهی زه کرم دعا قبول
باعزاز و اصحاب و آل رسول
هزاران درود و هزاران سلام
بروح نبی باد هر صبح و شام

۱۶

باولاد و احفاد و یاران تمام
هزاران درود و هزاران سلام
تمام شد ... ۱۳۴۲ھ

ہر قسم کی کتابیں ...
اردو فارسی عربی وغیرہ
ملنے کا پتہ:-
عطا محمد نور محمد تاجران کتب
... کتب پشتو نکیه ...
... بازار ... پشاور ...
... رنشاخ ...

کاتب محمد حسن ولد ... اندراری